

Januari 2005
Nr. 9 / år 3

ISSN 1652-8859

En katastrof och 165 000 offer

Innehåll

- 1 Snälla; sluta förvirra folk
- 2 Förståndshandikappad och dömd till döden
- 3 En smärtsam livsberättelse
- 4 Barnen Först 3:e internationella konferens den 11-12:e februari i Stockholm

Ansvarig utvigare:

Sara Ghasemyani
sara.ghasemyani@spray.se

Redaktör:

Soleyman Ghasemiani
soleyman.ghasemiani@spray.se

Adress: Box 69 / 424 22 Angered

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- barnenforst@spray.se
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

Sherzad Fatih

Det var tidigt på måndagsmorgonen. Folk höll på att pynta och smycka staden. Affärer och basarerna glänste av alla ljus och hängande små prylar. Barn lekte, köpte fyrverkeripjäser och smällare, eller presenter till vänner och släkt. En del turister var på väg mot stranden för att bada.

något normalt.

Enligt nyheterna började skalvet först i Hokkaido viken i norra Japan med en kraft på upp till 7.1 på richter skalan. Japan är det land där 20 % av världens jordskalv inträffar. Efter det skalvet skedde en serieskalv mellan 5.6 – 6.8 på richter skala. Redan då varnade

Ingen hade någon aning om några grymma mördande vågor som skulle kunna ta livet tiotusentals människor; barn, unga som gamla. När vågen skymtade, trodde de att det som vanligt handlade om vågor efter passerande båtar eller

de för att det skalvet kommer att leda till en kedja av skalv i andra områden.

Det är första gången på 40 år som ett så kraftigt skalv inträffar. Ett skalv som

👉 gå till sidan 2

inträffade 1995 i Kobe i västra Japan dödade 6433 personer. Flodvågen efter det senaste skallet har drabbat kustområdena i 8 olika länder däribland Thailand, Indonesien, Indien, Srilanka, Kenya, Somalia. Enligt de senaste uppgifterna har Indonesien drabbats hårdast där över 100 000 människor har mist livet. Flodvågorna har krävt liv i andra länder som Burma, Bangladesh, Maldiverna och så långt som i östafrikanska länder som Somalia och Kenya.

Dödssiffran efter katastrofen har nu stigit till över 165 000 personer. Hundratusentals är skadade och miljoner människor har blivit hemlösa och lever under svåra förhållanden. Det häpnadsväckande är det långa avståndet på över 6000 kilometer från skvålets epicentrum i bengaliska viken

inte förmögna att varna människor i de hotade

att epidemier ska bryta ut. Myndigheterna i de

områdena och rädda dem undan katastrofen. Det är skamligt att så många människor mister livet efter förväntade naturkatastrofer trots dagens tekniska och vetenskapliga framsteg och kapacitet.

Nära en tredje del av katastrofens offer är barn. Det finns nära en halv miljon skadade som behöver vård på ett eller annat sätt. 4 miljoner

drabbade områdena hade många timmar på sig från det att skallet inträffade i Sumatra till att flodvågorna kunde nå enda till Somalia. Varför kunde de inte varna och evakuera folk trots de ödesdigra timmar de hade på sig innan katastrofen var ett faktum?

Förebyggandet av sådana naturkatastrofer och biståndet till de redan drabbade är knuten till de resurser och den makt kapitalet och den politiska makten i de drabbade länderna sitter på. Det går att bygga någorlunda säkra bostäder och anordna varningssystem för att skydda människoliv och annat värdefullt. Detta görs inte självmant av kapitalmarknaden eller makthavarna själva. För detta krävs ett tryck underifrån, från folket och alla de krafter och människor som är måna om människans väl och ve.

till kusterna i östra Afrika. Vågorna behövde åtskilliga timmar för att nå kusterna. Men statsmakterna i området var

är hemlösa; de flesta från Indonesien. Ett annat stort problem i dagsläget är bristen på rent vatten och rädslan för

Snälla; sluta förvirra folk!

Soleyman Ghasemiani

Under nyårsdagen fick jag en e-mail med en tidskrift som bilaga. Det hette "Barnen Först nr. 7". Jag blev riktigt förbluffad. Här hade jag en tidskrift på min datorskärm som gav ut sig för något som redan fanns. Det mer häpnadsväckande i detta var påståendet att dess tidigare redaktör hade slutat och att fr.o.m. nr 7 vad det en ny redaktör som skulle se till tidskriftens fortsatta utgivning.

Det första problemet är bara det att den redaktör som påstods ha slutat var inte någon annan än jag själv! Den stackars påstådda gamla redaktören har aldrig fått något meddelande om sin "avgång" från de förmodade nya ägarna! Det andra problemet är att tidskriften "Barnen Först" har redan kommit ut både med nr. 7 och nr. 8! Vad är det som händer med mina vänner i den

nystartade organisationen "Barn Har Företräde"?

Det är klart att folk har rätt att organisera sig politisk för det de tror på. Organisationsrätten och yttrandefriheten är

rättigheter. Men dessa friheter har också en gräns. Man får inte kränka, förtala, beljuga eller sätta sig över de erkända och befintliga normer och principer som reglerar det sociala och politiska livet.

Mina gamla vänner som står bakom den mycket för sent utkomna "Barnen Först nr. 7", utträdde från organisationen "Barnen Först" enligt sitt eget pressmeddelande daterat 2004-10-24. Detta Pressmeddelande offentliggjordes först 2004-10-28. Då hade

K a r i m Shamohammadi och Kawosch Mehran (Vilka satt då i styrelsen för Barnen Först) suspenderats från sina styrelseposter till följd av sina stadgefientliga aktiviteter. Våra vänner hade bildat alltså en annan organisation som ordagrant blir: "Barn Har Företräde" på svenska. Barnen Först lyckönskade dem samma dag i ett pressmeddelande och hoppades på samarbete i försvaret

av barns rättigheter. Dessa dokument som behandlar de då v a r a n d e meningsskiljaktigheterna finns

grundlags-skyddade åtminstone i Sverige och ingen kan förnekas dessa fri- och

8

Barnen Först

December 2004
nr. 9 / 82

Innehåll

- 1 Sorgen efter floodvägskatastrofen.
- 2 Förstärkningen av barns rättigheter i två olika delar av världen.
- 3 Barnens rättigheter måste vara universella.
- 4 Död under beställning med piktrapp
- 5 Barnen i Gazareman betalar med sitt liv.
- 6 Barnen Först: tredje internationella konferens.
- 7 Nya styrelsen för Barnen Först.

Redaktör: Soleyman Ghasemiani
Adress: Box 69 / 424 23, Ångered

• Tel: 070-464 15 78
• Fax: 06-550 727 59
• barnenforst@angay.se
• www.barnenforst.se
• www.childrightsinternational.org

**Sorgen efter
floodvägskatastrofen i
sydöst Asien**

David Herati

Floodvägarna efter skilvret, söndagen 2004-12-26, med epicentrum i Indiska oceanen, skadade stora delar av kustområdena runt Bengaliska viken. Himlila har över 80 000 personer rapporterat döda och sårbara är så många. Det var tilligt på morgonen som floodvägarna valde över stadsområden i Sumatra i Indonesien och senare i Thailand, Sri Lanka, Indien, Burma och så långt som Somalia.

Det vi ser är en världlig mänsklig tragedi bortom nationella gränser. Vidvarorna av denna katastrof är fortfarande oklara. Miljoner fattiga människor har blivit lamslagna och förlorat allt. Såra sista och ätra och den materiella basen för sin existens. Tiohusentals människor är skadade och behövs akut medicinskt hjälp. Kvarvarna kommer att bli ännu mer djupare och förtjingsarbetet inte kommer igång snabbt och epicentrum brötar ut.

De senaste åren har naturkatastrofer ökat i landets landstämmande människoliv. Vid en första synblick verkar dessa katastrofer så blinda. De slå ut allt som kommer i deras väg. Själfrället skiljer inte en floodväg mellan de människor de träffar.

Men vi vet mycket väl att den orättvisa samhälls- och världordningen gör att de mindre bemädlade och ekonomiskt svaga människorna drabbas värst av olika naturkatastrofer. Även återhämtningen efter en katastrof blir ofantligt svårare för underklassen.

Tsunami, floodvägarna orsakade av jordbävning, i Indiska oceanen påminde oss med sin öbrygghet om den delade världen i skillnader med kapitalist och världsmarknadens intressen. Väst och öst, Nord och syd ger sig klar till känna när den som behövs betala med liv och svakheten av de grundläggande mänskliga fri- och rättigheter för att tillfredställa den materiella och internationella marknadens den billiga arbetskraften eller reklamationsplanen. Världens regeringar för floodvägarna finns sedan länge i stället för att värna staterna runt om när faran är framme. Några sådana regeringar och värningsstyrkor finns inte i Indiska oceanen. På så sätt är människorna i kustområdena där totalt överskådbara mot naturens oönskade kraft. För människor i dessa stater har

Den svenska byråkratin som bekant mycket långsamt. Vi i Barnen Först, såg oss tvingade att polisanmäla dessa vänner för namnintrång. Tyvärr är inte denna process avslutad än och ingen vet heller hur lång tid kan det ta. Det tråkiga med detta problem är att den förvirrar folk och dem som på något sätt kommer i kontakt med organisationen eller berörs av dess arbete. Vad är det som kan förklara att det kommer ut två tidskrifter med samma

ordförandeposten för organisationen i Sverige och att han i egenskap av redaktör gett ut ytterligare två nummer av tidskriften sedan deras utträde från organisationen den 24:e oktober 2004.

Här måste jag påminna mina vänner om en stor skillnad när det gäller tidskriften Barnen Först och organisationen i sig. Tidskriften har sin egen ISSN nummer som skyddar den från namnintrång. Att ge ut en annan tidskrift med samma namn är ett uppenbart lagbrott och kränkning av upphovsrätt. Jag hoppas innerligt att våra vänner slutar med ytterligare utgivning av publikationer under samma namn.

Som jag sade i början är det egentligen ingen som tjänar på denna missämja mellan aktivister som kämpar för att åstadkomma en bättre värld för barnen, och därmed mänskligheten, att leva i. Alla våra krafter behövs för att bekämpa de oerhörda orättvisorna.

Vi sträcker återigen en vänskapens och samarbetets hand till våra utträdna vänner och ber dem att sluta med att förvirra folk genom denna namndubblen; utan att vi ska behöva slösa bort tid och pengar.

Soleyman Ghasemiani
Ordf. Barnen Först
2005-01-13

fortfarande tillgängliga på Barnen Först: s hemsida www.barnenforst.se

Snart fick vi veta att våra vänner i den nystartade organisationen inte hade några planer på en normalisering av relationerna. De fortsatte använda sig av samma namn som Barnen Först för sin svenska organisation. De vet bättre än någon annan att Barnen Först är en internationell organisation med avdelningar i olika länder och att den har samma namn överallt: Namnet översätts alltså till det landets språk. Våra utträdna vänner kallar sig för "Barn Har Företrädere" på persiska. På engelska har de antagit namnet "Barnen Först Nu" och på svenska anser de sig fortfarande ha rätten att heta "Barnen Först".

Hur kan dessa vänner rättfärdiga denna klandervärda handling att ge ut ett nummer av en tidskrift som redan den 3:e november var utkommen och fanns på Barnen Först: s hemsida www.barnenforst.se ? Nr 8 av tidskriften var ute 29:e december och fanns också tillgänglig på samma hemsida. Att under nyårsdagen, alltså två månader senare, komma och ge ut "Barnen Först nr.7" är både sorgligt och omdömeslöst. Våra vänner vet att tidskriften Barnen Först inte skulle ha sett dagen ljus om det inte var för dess redaktörs ihärdiga och oftast helt ensamma arbete. Det är klart att tidskriften ägs av organisationen Barnen Först och våra vänner vet att Barnen Först består fortfarande trots deras utträde och att Soleyman Ghasemiani innehar fortfarande

Leila är 19 år och dömd till döden, anklagad för hor. Hon var bara 8 år när hennes mor tog henne med sig till en villa för att sälja hennes sexuella tjänster. 9 år gammal födde hon barn och fick erfara moderskapet. För detta fick hon 100 piskrapp lagenligt; alltså utom-äktenskapligt förhållande. Som tolv åring giftes hon bort i ett så kallat tillfälligt äktenskap "Sighe". Nu var det svärmodern som tvingade henne till att sälja sexuella tjänster. Som 14 åring blev hon gravid igen. Hon straffades återigen med 100 piskrapp. Lite senare, samma år födde hon tvillingar.

När det första tillfälliga äktenskapet var över, såldes hon denna gång av sin familj till en 55 år gammal man med fru och två barn. Nu fick hon erbjuda sina sexuella tjänster hemma hos maken.

En kall höst dag stod det i tidningarna att polisen har avslöjat en prostitutionliga i staden Arak. Leila erkänner brott och döms till piskrapp och döden.

Det här är delar av en lång artikel publicerad i tidningen "Etemaad" 2004-11-28, nr. 706. Tidningen ges ut i Iran och finns också på nätet: www.etemaad.com Reportaget är skriven av Zohre Torkmani. (Reportaget finns att läsa

Förståndshandikappad och dömd till döden!

översatt på svenska här i denna tidning, sidan 3.

Det är ett skakande reportage att läsa om en flickas uppväxt i misär, om avsaknaden av den grundläggande tryggheten och statens och vuxenvärldens fullständiga svek och likgiltighet gentemot den grymhet som utövades mot ett barn. Av reportaget framgår att Leila har förståndshandikapp och ligger på en 9 åring utvecklingsstadium.

Leilas liv visar prov på hur den iranska regimen behandlar barnen. För regimen och dess rättsväsende är den lilla flickan på 9 eller 14 år straffmyndig och får utan några betänkligheter straffas med piskrapp eller till och med dömas till döden. Atefeh Rajabi var bara 16 år när hon hängdes för utomäktenskapligt förhållande i augusti i år.

Att fängsla barn, att tortera barn och döma dem till piskrapp är brott mot mänskligheten. Detta har den islamiska regimen gjort sig skyldig till gång efter gång. Denna gång står detta svart på vitt i den regimvänliga

tidningen Etemaad i själva Iran.

Det är inte Leila som ska dömas till piskrapp och döden utan hela den islamiska regimen som inte reagerat på det helvetes liv som Leila fick leva redan som 8 åring. Staten bär huvudansvaret för barns väl och ve, deras trygghet och säkerhet. Barns grundläggande trygghet får aldrig vara avhängig sina föräldrars socioekonomiska ställning.

Leilas dödsdom måste stoppas omedelbart. Detta uppenbara brott mot mänskligheten får inte tolereras. Inga barn får straffas till fängelse eller olika grymma bestraffningsmetoder. Barn får aldrig straffas till döden. Dödsstraff och grymma bestraffningsmetoder är inte värdiga ett mänskligt samhälle.

19 åriga Leilas smärtande livsberättelse

Reportage av: Zohre Torkmani

Denna artikel är hämtad från den persiska tidningen "Etemaad, nr. 706, 2004-11-28", som utkommer i Iran.

Leila ryktes från sin sömn av ljudet från ytterdörren från gården. Tittade noga på de radade sovplatserna i husets enda rum. Mammans sovplats, bredvid pappas, var tomt. Hon stegade försiktigt över sina fyra börder som låg och sov, till rummets andra sida. Där satt hon, med sitt oborstade hår och otvättade

ansikte och väntade på mammans återkomst.

En timme senare kom mor tillbaka med sina trasiga tofflor. Hon gav Leila en bit av det färskas brödet hon hade med sig. Istället för att dra henne i håret som hon brukade göra när Leila skulle komma hem, strök mor henne i håret mjukt och sade snällt: "Kära Leila! Jag ska ta dig med mig någonstans! Du ska få ostbågar också..."

Mamma hämtade en tvål, från kistan i hörnet av rummet, som bara användes vid fester eller när

man var bjuden till någon. I det kalla höstvädret, tvättade mor henne med vattnet från vattenkokaren i ena hörnet av gården och torkade henne med sin gamla slöja.

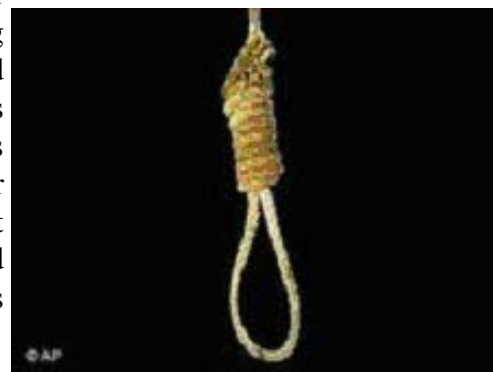
Sedan klädde mor hennes vackra kropp i en röd andrahands klänning som hon hade köpt nyligen. Leila var bara 8 år men såg ut som en 12-13 årig flicka. Skyndsamt och med stor möda borstade mor Leilas rufsiga rödbruna hår. Hennes kinder var rodnade efter mammans omsorgsfulla tvätt av hennes ansikte med tvättsvampen. Nu var hennes vita hud ännu vackrare.

Mor tog på sig den fuktiga söljan; tog Leila i handen och begav sig ut. En timme senare befann Leila sig i en lyxig villa med sin mor. Ett vackert hus omhändertaget av långa metallstaket. Leila var helt upptagen och fascinerad av husets prakt när mor kallade in henne. En stund senare lämnade mor henne ensamt med en mycket välklädd man i hennes fars ålder. Leila skrämdes av mannens stickande blickar och hans flåsande. Hon ville lämna rummet när hon hörde hur mor låste dörren bakom sig.

Varför lämnade mor henne ensamt i rummet med den främmande mannen? I den tidiga

morgonen var det ingen som hörde hur ett litet barn krossades, likt en liten kristalldocka, bakom höga stenmurar och metallstaket under slagen av en människas fattigdom och en annans kättjefullhet och önskan att äga mer och mer.

Sedan den dagen tillryggalade Leila dag efter dag stadens gator från norr till söder och gick in ensamt genom de dörrarna som öppnades och väntade henne. Hon brukade inte längre titta tillbaka för att se sin mor avlägsna sig. När hon låg där under de obarmhärtiga djurens tassar tänkte hon att det här var kanske en av vuxnas grymma lekar. Leila hade nyss fyllt 9 år när hon fick

erfar både moderskap och svedan efter den första piskstraffen. Hon fick 100 piskrapp.

När hon var 12 år gav föräldrarna Leila till en afghansk man för en summa pengar i ett arrangerad tillfälligt äktenskap, det så kallade "Sihge". Istället för sin mor, var det nu svärmodern som auktionerade hennes kropp i den ensidiga handeln. När hon var 14 år blev hon gravid för andra gången. Först fick hon ta emot sitt lagenliga straff, 100 piskrapp, sedan skickades hon till förlossningsavdelningen för att föda sina tvillingar. När det första tillfälliga äktenskapet var till ända, såldes hon återigen av sin familj i den grymma sexm-

arknaden. Hans sista ägare blev en 55 årig man som hade fru och två barn. Maken bjöd kunderna hemma.

En kall höstdag, gick det slutligen att läsa i tidningarna: "En 18 årig flicka, ledare för en prostitutionliga, har arresterats i staden Arak".

Domstolsförhandlingarna mot Leila sattes i gång mycket snabbt. Domaren för tingsrätten, avdelning 25, dömde Leila till döden och 100 piskrapp efter en snabb genomgång av ärendet och den åtalades erkännande. Domen skickades vidare till Teheran för bifall. Leilas advokat lämnade två överklaganden där Leila ber om förlåtelse. Men...?

För att få besöka en flicka i fängelset som dömts till döden för prostitution vid 18 års ålder, slog jag många dörrar. De ansvariga i fängelset var mycket restriktiva med motiveringen att hon är tungtbelastad. När fängelsets tunga metalldörrar öppnades till sist mot mig, tack vare ett brev från den ansvariga domaren i ärendet, förväntade jag mig att träffa en klipsk flicka som medvetet verkat på sexmarknaden. När hon kom in till socialarbetarens rum, med svart slöja, vit schal, klädd i olika färger med både kort- och långarmade skjortor, trodde jag inte det skulle vara Leila. Hennes blick var oskuldfull. När hon pratade om sitt liv, sin plågsamma barndom, och tiden då hon födde sina tvillingar, blev jag mållös av enkelheten i hennes språk. När jag frågade henne hur mycket hon fick av kunderna, fastnade ett bittert leende på hennes läppar och svarade med en barnslig ton: "Jag fick aldrig några pengar. När jag åkte till hemmen med min

mor, köpte hon tuggummi, ostbågar, klubba,... till mig. Jag vet inte; kanske min mor eller mina makar genom de tillfälliga äktenskapen, "sighe", tog emot pengarna. Jag såg ingenting".

18 åriga Leila M. har dömts till döden anklagad för spridande av hor, otillbörliga relationer och utomäktenskapligt förhållande. Detta trots att socialarbetare på fängelset har testat hennes intelligens några gånger och kommit fram till samma resultat varje gång: "intellektuellt ligger

hon på en 7-8 årigs nivå". En flicka som fallit offer för sina föräldrars girighet; en ligaledare som under de senaste 10 tio åren, inte har fått det minsta; varken njutning, förmögenhet eller några sparade pengar på banken.... Leila har varit en bricka i spelet för sin mor, sin far, sina tillfälliga makar och kättjefulla män som aldrig får nog. Leilas del i denna ensidiga handel, har endast varit smärtor, plågor... och nu döden under galgen.

Leila har inte ens remitterats till rättspsykiatriskt undersökning. Domaren ansåg att Leilas erkännande av brottet räckte för dödsdomen. Alla, domare som fängelseansvariga,... är samstämmiga i att Leila skall omintetgöras. De menar att Leila har vant sig vid prostitution och att hennes frihet är lika med

nedkomsten av tiotalet ytterligare flickor som hon själv. De frågade aldrig sig vad olika ansvariga myndigheter inom rättsväsendet, polisen, socialen och olika hjälporganisationer... gjorde för att rädda Leila från helvetet, när hon fick ta emot 100 piskrapp som 9 åring? Och när piskrappslagen etsade sig fast på hennes 14 åriga kropp som sträckor av sår och smärta, igen frågade sig varför igen.

Leilas död under galgen innebär en utradering av frågetecknen istället för att besvara dem. Att ta bort frågetecknet är ingen adekvat lösning på Leilas, Atefehes ... problem.

Socialarbetaren tittar på sin klocka. Besökstiden är till ända. När jag ska ta avsked frågar jag henne vad hon önskar sig? Hon säger: "Jag vet inte. Att domaren ska förlåta mig, att jag inte avrättas, och blir fri och... jag vet inte". Frågar henne vad jag ska ta med mig till henne om jag får träffa henne igen? Med samma bittra leende på läpparna svarar hon: "En påse ostbågar och kakaochoklad".

19 åriga Leila som har suttit inne i 11 månader, med mig som sitt enda besök under hela den tiden, vill inte ha något speciellt av mig. Hon längtar efter ostbågar. Hon bad inte mig om hjälp med eventuell resning i sitt mål. Leila kräver sin försvunna barndom av mig.

Översättning:
Soleyman Ghasemiani
Ordf. Barnen Först
2004-12-01

Barnen Först: s 3:e internationella konferens

11-12:e februari 2005, Stockholm

Barnen Först;
Varför och hur?

**Barns rättigheter
måste vara universella!**

Torgatan 4 (Rädda Barnens lokal i Stockholm)
10.00-17.00

www.barnenforst.se

I samarbete med: ABF, Kulturella föreningen för kurder i Sverige.

För bokning av plats och information kontakta:

barnenforst@spray.se

barnen_forst@yahoo.com

Kamal Asad Mohammad	073- 653 55 67
Faraj Shahabi	070- 837 70 52
Soleyman Ghasemiani	070- 444 15 78
Fax:	08- 590 737 99

Barnen Först

Ordf. Soleyman Ghasemiani

Barnen Först
Vatthagsvägen 13
194 52 Upplands Väsby

Tel: 070- 444 15 78
Fax: 08- 590 737 99
barnenforst@spray.se
www.barnenforst.se

OBS!

Vi har ny adress!

Kolla här:

www.barnenforst.se

Children First

Main Office:
Chair Person, Soraya Shahabi
CF, BM Box 2592
London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602
childrenfirstinternational@yahoo.ca
www.childrenfirstinternational.org